

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **7639** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 30.04.2012 г. по НАХД № 3861 по описа на 2011 г., СРС, НО, 115
състав, е потвърдил наказателно постановление № 22-2201557 от 08.10.2010 г.,
издадено от Директора на Дирекция „Областна инспекция по труда” – С., с което на
основание чл. 414, ал.1 от КТ и чл. 264 от КТ, на С. Д. Р. е наложено
административно наказание – глоба в размер на 1000 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от С. Д. Р.,
подадена чрез процесуалния му представител адв. П., с твърдения, че то е неправилно
и незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Р., която моли
да се отмени обжалваното решение по съображения подробно изложени в подадената
касационна жалба.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда” – С. чрез
процесуалния си представител юрисконсулт З. намира жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС следва
да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след като се запозна с
обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както
наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за
установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна, че за времето от 12.07.2010 г. до 28.07.2010г. инспектори на дирекция "ИТ"- [населено място] извършили проверка за спазване на трудовото законодателство от дружеството [фирма], управлявано от жалбоподателя и Я. П. - заедно и поотделно. От дружеството са изискани всички документи, установяващи наетите на работа лица и спазването на разпоредбите на трудовото законодателство във връзка с това - за периода - предмет на проверката, включително м. май 2010г. На 21.07.2010г. дружеството представило документите, отнасящи се до трудовото правоотношение на работника Г. Г., при проверката на които от инспекторите е установено, че Г. е полагала труд на официален празник - 06.05.2010 г. като сервитьор, но на същата, по ведомост, е изплатено само месечното ѝ трудово възнаграждение, без увеличението за труд на официален празник по чл. 264 КТ. Обяснението на счетоводителя било, че вероятно е пропуснато да се отбележи във ведомостта начисляването на увеличения размер на възнаграждението за тази дата.

Констатираното е отразено в протокол за извършена проверка и акт за установяване на адм. нарушение, подписани без обяснения и възражения от жалбоподателя и въз основа на това е издадено обжалваното НП.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Наред с това, районният съд не е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото в пълнота. Решаващият състав е основал изводите си на едностранчиво обсъждане само на показанията на актосъставителката, които при това не изясняват релеватни за отговорността факти. Свидетелката заявява, че не си спомня, какво е обяснила счетоводителката, както и обясненията на управителя. Последният на свой ред е заявил пред съда, че е възложил на счетоводител да изплаща увеличените възнаграждения на отделна сметка. Решаващ за отговорността на конкретното лице и неговата вина е въпросът, дали неплащането на увеличеното възнаграждение е пряк резултат именно от неговите действия. Този въпрос е останал неизяснен, като за установяване на тази непълнота на относимите факти е било необходимо да бъдат изслушани и показанията на счетоводителката. Разпитът ѝ е бил допуснат с определение на районния съд от 09.06.2011г. именно по съображението, че актосъставителят не може да си спомни релевантни обстоятелства. Впоследствие съдът е счел, че делото е изяснено и не е необходим разпит на свидетеля Л., като е дал ход на делото по същество, без да отмени определението по допускане на гласните доказателства от 09.06.2011г.

Съдът има служебното задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурява обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства,

включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност. Служебното начало в процеса има за цел разкриване на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, което е приоритет за дейността на съда. С тази цел законодателят е предоставил на съда предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т. е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина.

В случая, необходимо е да бъдат събрани като доказателства по делото както показанията на счетоводителя, допуснати с определението на районния съд от 09.06.2011г., така и тези на лицето, заварено на работа при проверката – Г. Г.. Тези показания биха могли да изяснят спорното обстоятелство, заплаща ли се допълнително трудът, положен в ден на официален празник, кога и по какъв начин.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 30.04.2012 г. по НАХД № 3861/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.